

denne vistnok neppe uden et saadant Punkt vil være istand til idetmindste saa længe som muligt at fikke os Forbindelsen mellem Sjælland og Sjælland; men jeg er noget i Tvivl om de Summer, som den ærede Minister forlanger dertil, ikke ere enten lidt for store eller lidt for smaa, noget for store, forsaavidt man mener kun at skulle stabe et Tilflugtssted for Flaaden, og for smaa, forsaavidt man vil stabe en egentlig Flaadestation, thi hvis det Første er Tilfældet, forekommer det mig, at Dæknningen deraf maatte kunne gjøres for en ringere Sum; men jeg skal forøvrigt modtage al mulig Belysning i saa Henseende med Taknemlighed. Hvis Meningen derimod er at tilveiebringe en egentlig Flaadestation med Værksteder osv., forekommer det mig, at det vilde være en farlig Sag, at den ligger ganske udækket fra Landssiden, og jeg vilde have megen Betænkelighed ved, at der ikke blev gjort Noget i saa Henseende, da Tjenden jo ellers i det Dieblit, han er kommen i Land, jo med en meget ringe artilleristisk Virkning vilde være istand til at paralyisere hele dette Anlæg.

Derjom de Herrer nu vilde spørge mig om Forskjellen i Udgifterne med Hensyn til det, der maa anses for at være absolut fornødent, for at Landet kan siges at være i Forsvarsstand, og det, der fordres her, er det meget vanskeligt at angive det paa en Million nær; men jeg vil sige, at jeg tror at kunne udtale, at de forholde sig til hinanden som to til tre, at en 40 eller 50 Millioner — alt efter som man tager Flaaden med eller ikke med — vil være det, som vil repræsentere det, som nødvendigt maatte staffles tilveie, for at Landet overhovedet kunde siges at være i Forsvarsstand, medens de Udgifter, som forlanges i Lovforslaget, jo ere henholdsvis 60 og 70 Millioner.

Sjøndt jeg vistnok allerede paa en meget ubestemt Maade har lagt Beslag paa det ærede Things Tid, kunde jeg dog ønske at sige et eneste Ord med Hensyn til Tilveiebringelsen af Pengene. Det forekommer mig, at det vilde være heldigt, om man ogsaa i denne Retning søndrede lidt mellem, hvad der er absolut fornødent for at sætte Landet i Forsvarsstand, og hvad der kan siges at være det Overflødige. Hvad der kan siges at være absolut nødvendigt, forekommer det mig at være en Blyt for os at udrede, en Blyt, vi allerede burde have opfyldt for meget længe siden. Jeg mener derfor, at Alt, hvad der kommer ind under denne Kategori, burde afholdes af os, hvad enten det nu sker ved vore disponible Midler, eller det sker ved en Skat, som der altid har været stærk Tale om, naar dette Forslag har været fremme, og jeg vil sige det Samme, som jeg har sagt

tidligere, at jeg for mit Vedkommende ikke ser, at der er det Ringeste til Ginder for, at en passende Del af disse Udgifter tilveiebringes igjennem en saadan Skat. Hvad derimod det angaar, som er overflødige, finder jeg, at det er Noget, som paahviler den kommende Slægt ligesaa godt, som det paahviler os, jeg mener, at det burde man hensigtsmæssigt søge tilveiebragt ved et amortisabelt Laan, som afbetales igjennem en saadan Arrække, at den Generation, som kommer efter os, er med til Udredelsen deraf. Udenfor denne Grændse er det neppe rigtigt at gaa, fordi der senere kan komme Fordringer til den kommende Slægt, som vi ikke ere istand til nu at overse. Idet jeg nu skal slutte disse Bemærkninger, skal jeg til Slutning sige, at min Stilling til Lovforslaget er den, at jeg paa det ænkste Punkt nær, jeg nærmere har betegnet, anser de Foranstaltninger, som ere foreslaaede her i Lovforslaget, for rigtige, nyttige og forvarlige, og at jeg derfor agter at stemme derfor, men jeg forbeholder mig samtidig Frihed til at stemme for ethvert Forslag, der sigter til at tilveiebringe det, som er absolut nødvendigt, for at vi kunne siges overhovedet at være i Forsvarsstand, og om Udstrækning og Bestaffenheden af dette efter min Overbevisning vil der jo, efter det, jeg har sagt her, ikke kunne være nogen Tvivl. Jeg ved naturligvis ligesaa lidt som det ærede Medlem her foran, med hvilke Forhaabninger den høitærede Minister har indbragt dette Lovforslag; det kan være, at Forhaabninger med Hensyn til dets Bedtagelse i den Skikkelse, hvori det foreligger, ere store, og det kan være at de ere meget smaa, jeg ved det ikke. Det vilde imidlertid være særdeles ønskeligt, om Forhandlingerne herom maatte klare idetmindste eet Punkt, og det er, hvad det egentlig er, der ligger paa Bunden af den evindelige Modstand, denne Virrelighed, som findes hos mange af de Herrer, naar man taler om Kjøbenhavns Landbefæstning, thi det er ikke lykkedes mig trods megen Umage og mange Samtaler at komme ganske paa det Rens dermed. Der er nemlig to Sager, som frembyde sig i saa Henseende, den ene er den, der ser ud som et Princip, idet man siger: vi ville ikke have Kjøbenhavn som Hovedbefæstning, thi vi ville ikke have, at Forsvaret af Landet paa Forhaand skal udpeges som koncentreret der. Vi ville ikke give dem, der eventuelt skulle staa for Forsvaret eller saae en væsentlig Indflydelse paa dets Ledelse, Anvisning paa, eller de Frygtagtige Tilskyndelse til at trække Tropperne bort fra det øvrige Land og samle dem paa dette ene Sted. Det ser ud som et Princip. Jeg tror, at, naar man behøver det rigtigt, vil man finde,